

Az országos gazdasági ülés a gabonaárak ötven százalékos emelését kéri.

— Szegediek a gazdasági ülésen. —

(Saját tudósítónktól.) A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége június 10-én, vasárnap délelőtt 10 órakor Budapesten rendkívüli nagygyűlést tart, amelyen az ország minden gazdasági egyesülete képviseltetni fogja magát. Ezt megelőzően, szombaton délelőtt 10 órakor az Országos Magyar Gazdasági Egyesület tart ülést, a melyen a másnapi nagygyűlés tárgyait vitatják meg.

A gyűlések tárgysorozata mintegy hat tárgyat tüntet föl, de maga a gyűlés egyike lesz a legérdekesebbeknek. Így többek között határozatot fog hozni a gyűlés a gabonaárak emelése és a fölmentések egységesítése ügyében.

Fölkerestük a Szegedi Gazdasági Egyesület titkárát, dr. Gerle Imrét és információt kértünk a gabonaárak emeléséről és a gyűlésről. Gerle Imre a következőket volt szíves mondani:

— A nagygyűlésen a Szegedi Gazdasági Egyesületet Bokor Pál, dr. Gerle Imre, Lichtenegger Gyula, Pataki János és Reöck Iván képviselik. A gabonaárak emeléséről sokat nem mondhatok, de annyi több, mint valószínű, hogy az Országos Magyar Gazdasági Egyesület és a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége már a kormánnyal egyetértőleg megállapodtak a gabonaárak emelésében és az emelés mérvében. Ez a nagygyűlés — úgy látszik — csak publikálni fogja a már régen meglevő határozatokat és megvitatja azokat.

Az emelés mértékére nézve a következőket mondta dr. Gerle:

— Hogy milyen mérvű lesz az emelés, erről részint nem nyilatkozhatom, részint pedig nem is vagyok tájékozva. Annyi bizonyos, hogy ezelőtt mintegy két hónappal az Omge. fölszólítására minden gazdasági egyesület árszabást adott be. Ebben az árszabásban az egyesületek

egyhangulag 50 százalékos áremelést kértek.

Az indokolás szerint ez a létminimum; ma ugyanis az a helyzet, hogy a gabonára a termelők a mai árak mellett határozottan ráfizetnek, míg minden más mezőgazdaságban dolgozó ember hatalmas haszonhoz jutott. Az általános vélemény az, hogy nem igazságos ugyan a gabonaárak fölemelése, de nem lehet elzárkózni ettől akkor, amikor mindennek az ára, a más mezőgazdasági terményeké is, óriási arányokban emelkedett.

— A gabonaárak emelésén kívül a nagygyűlésnek még lesz néhány fontosabb tárgya, így a mezőgazdasági kamarák fölállítása, amit minden valószínűség szerint el is határoznak. Foglalkozik ezenkívül a gyűlés a fölmentések egységesítésének és végleges rendezésének kérdésével is. Ma ugyanis az a helyzet, hogy a fölmentések egyes tisztviselőktől függték. Ennek véget kell vetni; ezt föltétlenül rendezni kell.

Dr. Gerle Imre kedden, a Szegedi Gazdasági Egyesület többi képviselői pedig szombaton fognak elutazni Budapestre.

Miért harcolunk? . . .

A háború kitörésekor — igaz, régen volt — senki se kérdezte: miért harcolunk, mert mindenki érezte, tudta, hogy hazánk épsége ellen olyan összeesküvés történt, a melyet ha nem is megbosszulni, de megakadályozni kell. Akkor katonáink dalolva, felvirágozva mentek a harctérre, s mi kendőt lobogtatva, virágot hintve küldtük őket: menjetek, védjétek meg a hazát! Nem néztük: hová mennek, nem kérdeztük: miért harcolnak, tudtuk, hogy bennünket, házuakat, földünket s családi boldogságunkat mennek védeni a mindenünnen ránk törő ellenséggel szemben.

Tulnyomó volt az ellenség ereje s mármár attól kellett félnünk, hogy hazánk szívébe döfve kardját elárasztja egész földünket.

Rettegve gondoltunk erre az eshetőségre, de hála minden dicséreten fölülálló hős katonáink ellenálló erejének, nemcsak meg tudtuk törni ellenségeink erejét, hanem diadalt diadal után halmozva határainkon túl vetettük vissza.

Az ellenség azonban még mindig közel van hozzánk s habár kimerülő félben van, s noha olyan hírek érkeznek, hogy lemondó hódító szándékáról, mégis gyanusan leselkedő viselkedést árul el. Mert ha nyílt, egyenes szándékai volnának, akkor becsületes békejobbkunkat, melyet még karácsony előtt feléjük nyújtottunk s ma is kinyújtva tartunk, már rég elfogadták volna.

Ilyen helyzet közepette elég sűrűn hall-

juk a kishitűek kérdezősködését: miért harcolunk még? Igaz, hogy a háború hossza elnyúlt és olyan sok bajt és nyomorúságot teremtett, amilyenre azelőtt még csak nem is gondoltunk, de ez ment meg bennünket az elpusztulástól. Hős katonáink megvédték ettől bennünket, megvédték attól, hogy a muszka országunkban tanyázzon, most tehát nekünk, itthonmaradottaknak kell megvédenünk hőseinket attól, hogy kivívott sikerei kárba ne vesszenek. Ha most nem mutatkozunk erősnek, állhatatosnak, ha nem győzedelmeskedünk a sokféle nehézségen s bajon, ha nem feszítjük meg idegeinket és munkaerőnket, ha nem nyitjuk ki zsebünket, akkor bizony a tengernyi magyar vér hiába omlott ki, a sok szenvedés és erőlködés mind hiába való volt: ellenségeink diadalt aratnak felettünk!

Azért harcolunk tehát, hogy az utolsó pillanatban ellenségeink erőt ne vehessenek rajtunk, hogy kivívott sikereinket ki ne ragadhassák kezeinkből; azért harcolunk, hogy az ellenünk szőtt összeesküvés célját el ne érhesse: hogy ellenségeink el ne dabolhassanak, el ne pusztíthassanak bennünket; azért harcolunk, amiért kezdtük a harcot: létünkért, szabadságunkért, biztonságabb és szebb jövőnkért.

Aki ezért még egy kissé tünni-szenvedni nem tud, vagy áldozatot hozni nem akar, az nem csak nem méltó azokhoz a hősökhöz, kik őt megvédték, de érdemtelen arra is, hogy ennek az országnak fia legyen!

Otelsége kézirata a magyar pénzügyminiszterhez.

„A hatodik hadikölcsön előkészületeiről szóló jelentését tudomásul vettem. Hálásan emlékezem meg azokról a rendkívüli teljesítményekről, melyeket a tehetősök minden rétegei az eddigi hadikölcsönöknél fölmutattak és azt a reményemet fejezem ki, hogy a magyar tőke és a megtakarításokkal rendelkezők nagy köre a mostani, a háború szerencsés befejezésére különösen fontos időszakban ismét teljes értékű bizonyítékát adják törhetetlen pénzügyi erőnknek és hajthatatlan elhatározásunknak. Én 12 milliót jegyzek a magyar hadikölcsönre.

KAROLY.

Angol szocialisták az annekszió nélküli béke mellett.

Berlin, június 4. A Wolff-ügynökség jelenti: Londonból jelentik: Leedsben 1100 angol szélső szocialista gyűlést tartott, hogy az orosz forradalmat üdvözlje. A gyűlésen a pétervári katonai és munkás-tanácsnak táviratát olvasták föl, amely távirat szerint az ellenségre megsemmisítő csapást mérni nem lehet és a munkás- és katonatanács azt óhajtja, hogy irányítsa a népek figyelmét arra a békére, amelyet tárgyalások útján lehet elérni. A gyűlés határozatot fogadott el, amely üdvözlö az orosz forradalmat és az annexió és kártérítés nélkül való béke politikáját. Ezenkívül határozatilag követelték, hogy Angolországban is létesítsenek képviselőkből, munkásokból és katonákból álló tanácsot.

Izvolzski párisi orosz nagykövet bukása.

Páris, június 3. A Havas-ügynökség jelenti: Az orosz kormány elfogadta Izvolzski párisi nagykövet lemondási kérvényét és Szevasztopolosz követségi tanácsost bízta meg ideiglenesen a nagykövetség ügyeinek a vezetésével.

Angol lap helyteleníti a szocialisták utazásának megakadályozását.

Rotterdam, június 4. A Daily Chronicle Ribot legutóbbi beszédéről a következőket írja:

— Megengedjük magunknak, hogy kételkedjünk annak a rendszabálynak a bölcsességében, hogy a francia szocialistáktól megtagadták a stockholmi utlevelet. Ha valamilyen ország szocialistái találkozni kívánnak egymással, hogy a békéről gondolataikat kicseréljék, semmi ok sincs arra, hogy ebben megakadályozzuk őket. Ellenkezőleg, tanácskozásiuk talán jó eredményeket hozhatnának. (M. T. I.)

Ujabb 18.000 tonna hajótér elsüllyesztése.

Berlin, június 4. A Wolff-ügynökség jelenti: Irország nyugati partján és a csatorna nyugati kijárása előtt 18.000 tonna hajótér süllyesztettek el tengeralattjáróink. Az elsüllyesztett hajók és vitorlások nevét, valamint rakományuk minőségét és mennyiségét nem állapíthattuk meg, mert a járműveket kísérő oszlopokból löttük ki.

Egyik tengeri repülőgépünk június 2-án Lebara orosz repülőállomást jó eredménnyel bombázta.

A tengerészeti vezérkar jelentése.